

РЕШЕНИЕ

№ 1098

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.01.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер **8762** по описа за **2010**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно –
процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 21.06.2010г., постановено по нахд №1205/2010г. по описа на СРС, е
потвърдено наказателно постановление №140218 от 23.12.09г. от Началник АНД
ПП-СДМВР, с което за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП на Р. А. Б. е наложено
наказание- лишаване от правото да управлява МПС за срок от 1 месеца и „глоба” в
размер на 50 лв. на основание чл.175, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от Р. А. Б., с която
се иска отмяна на решението и наказателното постановление. Изтъква доводи за
необосновано кредитиране от съда на изслушаните по делото свидетелските
показания и необсъждането на всички събрани по делото доказателства, за
несъответствие между цифровото и словесното описание на нарушението и в тази
връзка за нарушаване на правото му на защита - - касационно основание по чл. 348, ал.
1, т. 1 от НПК, изразяващо се в неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба-Столична дирекция на вътрешните работи
/С./, не изразил становище.

Представителят на С градска прокуратура – прокурор П дава заключение за
неоснователност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция не са събрани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд правилно е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическата обстановка, а именно: че на 17.11.2009г. около 13.10ч. в гр. С. по Б. „Ботевградско шосе” касаторът Р. А. Б е управлявал товарен автомобил Фиат, модел Дукато с ДКН С3556ТН, който бил теглен от лек автомобил с ДКН С3939КР от разклона за Околовръстен път към с. Долни Богров със стар образец регистрационна табела, за което му бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на същата дата, а извършеното от него квалифицирано като нарушение на чл.140, ал.1, предложение първо от ЗДвП, във връзка с пар. 3, ал.3 от Наредба I-45/2000т. и чл.147, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на акта е издадено и НП, в което деянието е квалифицирано като извършено нарушение само на чл.140, ал.1 ЗДвП, а възражението срещу АУАН – е прието за неоснователно.

На основание чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е правилно, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на извършеното деяние, описано в НП. Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото-писмени и гласни, като подробно е обсъдил същите. Съдът правилно е преценил наличие на основание по чл.175, ал.1, т.1 ЗДвП за ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора за извършеното от него нарушение по чл.140, ал.1 от същия закон, като от касационната инстанция се споделят изложените и правните изводи, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП и АУАН.

Неоснователни са доводите, че в съдебно заседание свидетелят – без да посочва точно кой от разпитаните двама, не е могъл безспорно да установи, че касаторът е управлявал автомобил с табели стар образец. Свидетелят Борисов – актосъставител, е съставил акта въз основа на докладна записка на свидетел, очевидец на нарушението, съставена свидетеля Стайков, който изцяло потвърждава фактическите констатации в АУАН, видно от протокола за проведено съдебно заседание на 10.06.2010г., който е и свидетел при съставянето на акта, с оглед на което без опора в доказателствата по делото са доводите на касатора за постановяване на решението при спорна фактическа обстановка и неправилно кредитиране на свидетелските показания.

Също така, видно от изложеното във възражението му срещу АУАН, касаторът не оспорва съставомерният факт, че управляваното от него МПС е със стари табели. Изтъкнатите доводи, че автомобилът е с блокирал двигател и „не е в движение” са неотносими, доколкото с чл.175,ал.1,т.1 ЗДвП са предвидени санкционни последици за деянието, за което е ангажирана отговорността на касатора.

Също неоснователно е твърдението, за несъответствие между цифрово и словесно описание на нарушението норми, тъй като административно наказващият орган като е извършил преценката по чл. 53,ал.2 ЗАНН, е издал обжалваното НП само на първото посочено основание – 140,ал.1 ЗДвП, белезите на което са идентифицирани еднозначно и в двата акта и в достатъчна степен, позволяваща да се направи извод за това в извършването на какво административно нарушение се вменява на касатора.

Не се споделя от касационната инстанция и доводът, за необсъждане на всички доказателства. В мотивите на решението са обсъдени в достатъчна степен и логично всички относими доказателства и обстоятелства, от значение за разрешаване на правния спор.

По тези съображения, като е приел установеност на извършеното нарушение и е основал решението си и на събраните доказателства по делото, и е потвърдил НП, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна. Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение 21.06.2010 г., постановено по нахд №1205/2010г. на С районен съд, Наказателна колегия, 1-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.